

Змістовний модуль 5. Формування міжнародного порядку денного як складова публічної дипломатії

Міжнародний порядок денний як інструмент актуалізації в політичній системі певних думок та дій, направлених на досягнення поставленої мети. Внутрішній та зовнішній рівні реалізації порядку денного. Політичний, медійний та публічний аспекти порядку денного.

Суб'єкти ініціювання порядку денного: державні інституції та політичні лідери. Процедура формування міжнародного порядку денного: актуалізація проблемної ситуації для громадськості та ЗМІ, визначення списку ключових питань і механізмів розв'язання проблеми.

Точки доступу до порядку денного в реалізації національних інтересів держави

Компоненти інфраструктури	Характерні точки доступу	
	внутрішній рівень	зовнішній рівень
Знання	Еліта як політичний інститут Система органів державної влади Аналітичні центри та науково-дослідницькі структури	Транснаціональна еліта, ТНК «Фабрики думок» Наднаціональні органи управління
Канали комунікації	Національні, регіональні та місцеві ЗМІ Інтернет-ресурси національного публічного дискурсу Офіційні інтернет-сторінки органів влади та ключових посадових осіб у Facebook, Twitter	Міжнародні ЗМІ та інформаційні агентства Міжнародні Інтернет-ресурси публічного дискурсу Спеціальні канали міжнародної комунікації
Інституційне положення	Рівень інституціоналізації еліти в політичній системі Ресурсний потенціал еліти та держави в цілому Наявність двосторонньої взаємодії «влада-суспільство», «суспільство-влада»	Статус у формальних та неформальних міжнародних організаціях Можливості використання потенціалу даних організацій Взаємодія з міжнародними лобістськими структурами
Норми та форми діяльності	Національна законодавча база Організація спеціальних подій (брифінги, двосторонні зустрічі, конференції, презентації, громадські слухання та дебати, тощо)	Дипломатичні норми, система міжнародного права Статус держави (лідерство в регіоні чи коаліції, приналежність до «великої держави», «партнерські відносини» тощо) Участь у спеціальних подіях (офіційні зустрічі, саміти, переговори, посередництво тощо)

Рекомендована література:

Навчальні посібники, монографії:

1. Запровадження комунікацій у суспільстві / за заг.ред. Н. К. Дніпренко. Київ : ТОВ "Вістка", 2009. 240 с.
2. Почепцов Г.Г. Стратегічні комунікації: стратегічні комунікації в політиці, бізнесі та державному управлінні : навчальний посібник для студентів і аспірантів. Київ: Альтерпрес, 2008. 216 с.
3. Kingdon J. W. Agendas, Alternatives, and Public Policies. New York: Longman, 1995. 188 p.

Інтернет-посилання:

1. Dearing J; Rogers E. Agenda-Setting Research: Where Has It Been, Where Is It Going? URL: https://www.researchgate.net/publication/263809220_AgendaSettingResearch_Where_Has_It_Been_Where_Is_It_Going. (last accessed: 10.05. 2021).
2. Ліпкан В.А. Поняття та структура стратегічних комунікацій на сучасному етапі державотворення. URL: <https://goal-int.org/ponyattya-ta-struktura-strategichnix-komunikacij-na-suchasnomu-etapi-derzhavotvorennya/> (дата звернення: 17.07.2021).
3. About Strategic Communications. URL: https://stratcomcoe.org/about_us/about-strategic-communications/1 (last accessed: 03.07.2021).
4. Brooks R. Confessions of a Strategic Communicator. Tales from Inside the Pentagon's Message Machine. *Foreign Policy*. December 6, 2012. URL: <http://foreignpolicy.com/2012/12/06/confessions-of-a-strategiccommunicator/> (last accessed: 02.07.2021).
5. Communication Strategic Plan. URL: <https://ec.europa.eu/research/participants/document/downloadPublic?documentIds=080166e5b15e10c9&appId=PPGMS> (last accessed: 08.07.2021).